

MITEN SEN SAISI TEHDYKSI?

„Rabotshaja Gazetaa” huolestuttaa hyökkäyksen *poliittinen* tarkoitus. Eräs tuon lehden avustaja moittii toista jopa siitäkin, että tämän liukkaat korulauseet muka päätyvät loppujen lopuksi tunnustukseen, että objektiivisesti Venäjän vallankumouksellinen armeija vuodattaa nyt vertaan liittovaltojen porvariston anastussuunnitelmien hyväksi eikä suinkaan rauhan aikaansaamiseksi ilman aluevaltauksia („Rabotshaja Gazeta” № 93, siv. 2, pakina, palsta № 1).

Juuri tämä hyökkäyksen „objektiivinen” tarkoitus ei voikaan olla huolestuttamatta työväenjoukkoja, jotka seuraavat vielä osittain menshevikkejä. Ja tämä seikka heijastuu myös „Rabotshaja Gazetan” palstoilla. Haluamatta katkaista avoimesti välejäan työläisten kanssa lehti yrittää jotenkuten sitoa toisiinsa „hyökkäyksen” ja vallankumouksellisen proletaarisen taistelun rauhan puolesta. Kekseliään toimituksen onnettomuus on kuitenkin siinä, ettei näiden asioiden välille voida saada aikaan mitään yhdyssiteitä, paitsi *negatiivisia*.

Ja on vaikea kuvitella surkeampaa, pahemmin sotkeutunutta seuruetta kuin on tämä arvoisa toimituskunta, joka on säikähtänyt niitä samoja henkiä, mitkä se on itse manannut esiin yksissä tuumin eserrien kanssa.

Yhtäältä „Rabotshaja Gazeta” tiedottaa, että „venäläisten hyökkäyksen merkitys ymmärretään nyt Lännessä kokonaan väärin. Englannin ja Ranskan porvarilliset lehdet tulkitsevat sen luopumiseksi Neuvoston „utooppisista” suunnitelmista. Shovinistisia päätöslauselmia viedään läpi Kerenskille ja hyökkäävälle vallankumousarmeijalle osoitettujen tervehdysten varjolla. Ja sotarumpujen päristessä

venäläisten hyökkäyksen johdosta voimistetaan vainotomienpiteitä venäläisten demokraattien aateveljiä vastaan, jotka tunnustavat saman rauhanohjelman kuin hekin”.

Erittäin arvokas tunnustus! Etenkin kun sen tekee paltsoillaan ministerien lehti, joka vielä eilen piti ennustuksiamme näistä hyökkäyksen *kierättämättömistä* seurauksista bolshevistisen ilkeämielisyyden tuloksena. Selviääkin, ettei tässä ole kysymys meidän „ilkeämielisyydestämme”, vaan siitä, että Neuvoston johtajien omaksumalla politiikalla on oma *logiikkansa* ja että tämä logiikka johtaa *vallankumouksenvastaisten voimien* lujittumiseen Venäjällä sekä sen ulkopuolella.

Juuri tämän epämiellyttävän tosiasian „Rabotshaja Gazeta” tahtoi jollakin tavalla hämätä. Ja toimituksen ehdottamat keinot ovat hyvin yksinkertaisia: „työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostojen edustajakokouksen Toimeenpanevan keskuskomitean on yhdessä talonpoikien edustajain Neuvoston kanssa kiireellisesti esitettävä selvästi määritelty ja kategorinen julkilausuma siitä, että venäläisten demokraattien käsitys sodan päämääristä pysyy samana kuin ennenkin” j.n.e. j.n.e. Näettehän, kuinka päättäväisesti menshevikit taistelevat imperialistista sotaa vastaan: he ovat valmiit esittämään vielä yhden kiireellisen, kategorisen julkilausuman. Kuinka paljon niitä on jo ollutkaan, noita kaikkein „kiireellisimpiä”, „kategorisimpia”, „kiihkeimpiä” julkilausumia. Ja kuinka moneen kertaan joudutaankaan toistamaan näitä kaikkein kategorisimpia julkilausumia mitä kiireellisimmässä järjestyksessä, jotta onnistuttaisiin edes hiukan lievittämään sanoilla sen hallituksen *tekoja*, jota ministerien „Rabotshaja Gazeta” tukee täydellisesti.

Ei, hyvät herrat, kaikkein „kategorisimmillakaan” puheilla, julistuksilla ja nooteilla te ette pysty lievittämään niitä tosiasioita, joista te itse tiedotatte. Näiden tosiasioiden vastapainoksi voidaan asettaa vain *tekoja*, jotka *todellisuudessa* merkitsisivät irtisanoutumista *imperialistisen* sodan jatkamispolitiikasta. Lvovin—Tereshtshenkon—Shingarjovin—Kerenskin—Tseretelin hallitus ei voi sitä tehdä. Se ei voi muuta kuin todistaa raukkamaisella ja viheliäisellä politiikallaan Suomen ja Ukrainan suhteen olevansa täysin kykenemätön toteuttamaan mitä „kategorisimpia” julistuksia, joiden sisältönä on „ilman alueval-

tauksia" ja „oikeus" itsemääräämiseen. Ja näissä olosuhteissa kaikki nuo luvatut julistukset muodostuvat symboliksi, jota käytetään joukkojen pökerryttämiseen. Joukkojen pökerryttäminen helisevillä julistuksilla eikä „proletaarinen taistelu rauhan puolesta" — siinä „Rabotshaja Gazetan" ohjelma, siinä sen todellinen vastaus hyökkäyksen aiheuttamaan vallankumouksenvastaisten voimien kasvuun.

*„Pravda" № 95, heinäkuun 13
(kesäkuun 30) pnä 1917*

*Julkaistaan „Pravda" lehden
tekstin mukaan*